

XCV.

Forslag til Rigsdagsbeslutning

i Anledning af

en under 2. Januar 1928 i Madrid afsluttet Handels- og Skibsfartskonvention mellem Danmark og Spanien med dertil hørende Slutprotokol og Tillægsprotokol.

(Af Udenrigsminister *Moltesen*).

Anmeldt i Folketinget den 31. Januar og i Landstinget den 1. Februar 1928.

Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den under 2. Januar 1928 i Madrid afsluttede Handels- og Skibsfartskonvention mellem Danmark og Spanien med dertil hørende Slutprotokol og Tillægsprotokol.

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den dansk-spanske Handels- og Skibsfartskonvention af 4. Juli 1893 (Lovtidende 1894 pag. 629) hvilede i det store og hele paa Mestbegunstigelsesprincippet. I Henseende til Indførselstolden var det ganske vist oprindelig fastsat, at Mestbegunstigelsen kun skulde finde Anvendelse paa de danske og spanske Varer, der var opført paa to til Konventionen knyttede Lister, men som Følge af en Ændring i den spanske Handelspolitik bortfaldt denne Begrænsning nogle Aar efter. Mestbegunstigelsen fandt iøvrigt Anvendelse paa Handelen i Almindelighed, Varers Forbrug, Oplægning, Transit og Omladning samt med Hensyn til Handelsrejsende, medens der var aftalt Nationalbehandling bl. a. forsaavidt angaar Arveafgifter, Forbrugsafgifter, Skibe og Skibsafgifter. Endelig gav Danmark ved Konventionens Afsluttelse Tilsagn om at nedsætte Tolden paa Korkpropper til 7,2 Øre pr. kg.

Ved en Note af 14. September 1918 blev Konventionen opsagt fra spansk Side til Ophør d. 20. September det paafølgende

Aar, hvilket begrundedes med, at Spanien ønskede at genvinde sin Handlefrihed med Hensyn til Toldtarifen for at kunne foretage en ny Regulering af sine Handelsforbindelser efter Krigen. Da den danske Handelskonvention ikke indeholdt Tarifbestemmelser af bindende Art, og da den spanske Regering desuden endnu ikke havde tilvejebragt den nye Toldtarif, der skulde danne Basis for de kommende Traktatforhandlinger, enedes de to Regeringer i August 1919 om et Arrangement, hvorefter Konventionen af 1893 midlertidig forblev i Kraft ud over September s. A., dog saaledes, at Opsigelsesfristen forkortedes fra 1 Aar til 3 Maaneder.

I December 1920 blev Traktaten paa ny opsagt fra spansk Side til Ophør den 20. Marts 1921, med den Motivering, at det drejede sig om en almindelig, overfor alle Lande rettet, Foranstaltning, som var dikteret af Ønsket om at opnaa fuld Frihed ved Udarbejdelsen af den nye Toldtarif. Den danske Regering søgte under forskellige Former at opnaa en Ordning,